

Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt
Publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap
Graaf de Ferrarisgebouw | Koning Albert II-laan 20 bus 19 | B-1000 Brussel
Gratis telefoon 1700 | Fax +32 2 553 13 50
Email: info@vreg.be
Web: www.vreg.be

Advies van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 7 december 2012

**met betrekking tot het besluit betreffende de banking van groenstroom-
en warmte-kraachtcertificaten door de netbeheerders**

Inleiding

De VREG ontving op 8 november 2012 een adviesaanvraag van de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid, met betrekking tot het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de groenestroomcertificaten, de warmtekrachtcertificaten door de netbeheerders, zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 19 oktober 2012 (hierna "het Ontwerpbesluit"). Gevraagd werd een advies te verlenen binnen een termijn van 30 dagen.

Algemene opmerkingen

Bankingverplichting voor netbeheerders

De VREG is verheugd dat de Vlaamse regering een initiatief neemt om de problematiek van de overschotten van de groenestroom- en warmtekrachtcertificaten aan te pakken. De VREG vestigde immers al herhaaldelijk de aandacht op de negatieve effecten van het ontstaan van structurele overschotten op de certificatenmarkten, onder andere in zijn marktrapporten en in edities van de Marktmonitor. Het meest uitvoerig ging de VREG op deze problematiek in door middel van ADV-2012-1 van 4 januari van dit jaar.

Door het initiatief te nemen om het aanbod te verkleinen door de in het Ontwerpbesluit voorziene verplichting om een hoeveelheid certificaten te banken, kan de neerwaartse druk op de prijzen van de certificaten minstens ten dele weggenomen worden.

Vergoeding voor stabilisatiebanking, enkel voor netbeheerders

Wel wil de VREG opmerken dat banking van certificaten in feite een algemene praktijk is die zijn volle logica heeft in de marktwerking en dus door zeer veel partijen die actief zijn op de certificatenmarkt toegepast wordt, zonder dat daar een vergoeding tegenover staat. Toch is ook voor andere partijen dan de netbeheerders, zoals voor certificaatplichtige toegangshouders en elektriciteitsleveranciers, een financieringskost verbonden aan het toepassen van banking en in het algemeen aan het beheer van een certificatenportefeuille. De VREG pleit ervoor het bestaan van deze kosten bij de elektriciteitsleveranciers te objectiveren in het kader van de controle op de correcte doorrekening van de kost verbonden aan de quotumverplichtingen.

Het Ontwerpbesluit handelt echter over een *specifieke* vorm van banking, gericht op *stabilisatie* van de markt van certificaten. In feite leidt dit besluit tot het in het leven roepen van een aparte portefeuille aan certificaten bij de netbeheerders, de bankingportefeuille, die naast de normale portefeuille komt te staan. Het is belangrijk te onderstrepen dat de openbaredienstverplichting inzake "stabilisatiebanking" de netbeheerders niet mag ontslaan van het verantwoordelijk en correct beheer van hun normale certificatenportefeuilles.

Uit het rapport met betrekking tot het toezicht op de verkoop van certificaten door de distributienetbeheerders, dat de VREG publiceerde op 25 oktober met referentie RAPP-2012-8, bleek dat het aantal transacties dat per jaar door een distributienetbeheerder wordt uitgevoerd, relatief laag ligt. Netbeheerders spaarden de certificaten die ze aan minimumprijs aankopen van de producenten dus op en brengen ze doorgaans slechts 1 à 3 maal per jaar op de markt. In de context van de certificatenmarkten, die in 2011 en 2012 sterk beïnvloed werden door het bestaan van structurele overschotten aan certificaten, is dit enigszins begrijpelijk.

VREG is van mening dat in de toekomst een periodieke veiling op vaste tijdstippen (bijvoorbeeld maandelijks of trimestrieel) door de netbeheerders een betere aanpak is. Dit biedt houvast voor de partijen die geïnteresseerd zijn in het aankopen van certificaten en draagt bij tot de transparantie van het veilingmechanisme en van de certificatenmarkt.

Vergoeding van de financieringskost van de banking

Het ontwerpbesluit voorziet dat aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders een vergoeding zal worden toegekend voor de financieringskosten van de waarde van de geïmmobiliseerde middelen, binnen de middelen daartoe voorzien in de begroting. de netbeheerder dient daartoe een aanvraag in te dienen bij de VREG met een bewijsstuk die de werkelijke externe financieringskost staft. De financieringskosten worden als voldoende bewezen beschouwd als hiervoor bijvoorbeeld een procedure overheidsopdrachten gelanceerd wordt.

De verbintenis die de Vlaamse regering in voorliggend Ontwerpbesluit op zich neemt inzake het vergoeden van de financieringskosten voor de banking en de garantie tot waardebehoud van de gebankte certificaten is zeer groot.

Bepaling financieringskost voor de bankingportefeuille:

De door de distributienetbeheerder te betalen interesten op leningen zijn voor hem een financiële kost. Zijn inkomsten uit de distributienettarieven, welke gebaseerd waren op een kostendekking volgens inmiddels opgeheven wetgeving uit 2008, zouden dus in principe reeds met deze kosten rekening houden. Wel is de hoeveelheid opgekochte en op te kopen certificaten waarschijnlijk hoger dan ingeschat bij de goedkeuring van de tarieven, zodat ook de via de tarieven voorziene kostendekking hiervoor onvoldoende zal zijn.

Er moet verder opgemerkt worden dat:

- Ten eerste het onwaarschijnlijk is dat de distributienetbeheerders specifiek voor de kosten verbonden aan de financiering van de bankingverplichting een kredietlijn zullen openen en daarvoor een aparte overheidsopdracht zullen uitvoeren. Vermoedelijk werd voor de gespreide aankoop van de certificaten in het verleden gebruik gemaakt van korte termijn financieringsbronnen (kredietlijn bij de banken, commercial paper) tegen lagere rentes;
- Ten tweede – en mede gelet op de eerste overweging - zal het bepalen van de werkelijke financieringskost een bijzonder complexe oefening worden;
- Ten derde zal het vaststellen van de werkelijke financieringskost mogelijk leiden tot de vaststelling dat de kosten hoger liggen dan het door de Vlaamse regering in de begroting vastgelegde bedrag (bijvoorbeeld 2,8 miljoen euro voor de begroting 2013).

Daarom stelt de VREG voor om in plaats van te bepalen hoeveel de werkelijke kostprijs voor de financiering van de stabilisatiebanking bedraagt, hiervoor de kostprijs van de algemene financieringswijze die door de netbeheerders gehanteerd wordt te gebruiken;

Impact op de distributienettarieven en –bevoegdheid

Daarnaast is er de garantie tot waardebehoud van de certificaten. Dit zijn kosten die de distributienetbeheerder dan niet meer d.m.v. distributienettarieven dient te financieren, maar die hij aan de Vlaamse Overheid kan doorrekenen. Het verlicht de druk op de distributienettarieven en zal een positieve invloed hebben op de kredietwaardigheid van de netbeheerders. Dit is een aspect dat pas ten volle kan ingeschat worden indien de bevoegdheid voor de distributienettarieven op regionaal vlak ligt.

Het risico verschuift echter van de distributienetbeheerder naar de Vlaamse Overheid voor wat de bankingportefeuille betreft. Het correct timen van de terug naar de certificatenmarkt vloeien van de gebankte certificaten, voor zover het al mogelijk is, om dit te timen, wordt cruciaal. Voor wat de gebankte certificaten betreft, wordt de verantwoordelijkheid volledig bij de Vlaamse overheid gelegd en dragen de netbeheerders geen enkele verantwoordelijkheid en dus ook geen enkel risico meer.

Monitoring van de certificatenmarkt

De VREG doet nu al het maximale dat binnen zijn mogelijkheden valt om de markt van de groenestroom- en warmtekrachtcertificaten te monitoren. Dit gebeurt vanuit de doelstelling om de werking van de markt te faciliteren door de partijen actief op de markt van zoveel mogelijk relevante informatie te voorzien als mogelijk, en zonder informatie te verspreiden die van aard is om de marktwerking scheef te trekken.

Voorbeelden van deze informatie die de VREG maandelijks op zijn website actualiseert:

- Aantal bilateraal verhandelde groenestroomcertificaten en gemiddelde prijs
- Aantal groenestroomcertificaten verkocht aan de netbeheerders aan de wettelijke minimumprijs
- Aantal uitgereikte groenestroomcertificaten per maand
- Geïnstalleerde productiecapaciteit groene stroom in Vlaanderen
- Aantal installaties en geïnstalleerd vermogen met GSC in Vlaanderen
- Lijst van installaties die groenestroomcertificaten ontvangen, exclusief zonne-energie
- Lijst van zonne-energie-installaties groter dan 10 kW die groenestroomcertificaten ontvangen
- Evolutie van het aantal zonnepanelen en hun vermogen

Verder publiceert de VREG aanvullende informatie en diepgaandere analyses in volgende jaarlijkse rapporten:

- Marktrapport
- Rapport over toezicht op de verkoop van certificaten door de distributienetbeheerders
- Rapport mbt de kostprijs van de certificaatverplichtingen
- De marktmonitor.

Begin 2011 werd nog een belangrijke bijkomende stap gezet door het compleet herwerken en sterk uitbreiden van de statistieken. Deze statistieken bevatten nu onder andere informatie over het aantal installaties dat groenestroomcertificaten (GSC) en/of warmte-krachtcertificaten (WKC) ontvangt, hun vermogen, het aantal uitgereikte certificaten, het aantal verhandelde certificaten en de transactieprijs,...

De voornaamste verbeteringen zijn de volgende:

- statistieken over de certificatenmarkt:
 - geven een beeld van het aantal GSC respectievelijk WKC dat aan de wettelijke minimumprijs werd verkocht aan de netbeheerders;
 - spitsen zich toe op de gemiddelde prijs en aantallen verhandelde certificaten en werden uitgebreid met grafieken met de onder- en bovengrens van de gemiddelde prijs en de spreiding ("spread") van de transacties over de verschillende prijscategorieën;
 - werden uitgebreid met informatie over de internationale transacties in garanties van oorsprong: het aantal in Vlaanderen geïmporteerde garanties van oorsprong per maand werd voorzien van een grafiek en er werd een tabel en grafiek toegevoegd met het aantal uit Vlaanderen geëxporteerde garanties van oorsprong per jaar en per land van herkomst resp. bestemming;
- de statistieken over het aantal uitgereikte certificaten bevatten meer grafische informatie ingedeeld per energiebron over het aantal uitgereikte certificaten per maand;
- de statistieken over de productiecapaciteit van groene stroom en WKK geven nu ook de geïnstalleerde productiecapaciteit weer opgesplitst per jaar van indienstname.

De VREG ziet het dus zeker als zijn taak om de certificatenmarkten te *monitoren*, maar wijst erop dat dit niet gelijk staat met continu *ingrijpen* in de markt.

Het "fine-tunen" van het evenwicht op de markt is onmogelijk, gelet op het feit dat de vraag naar certificaten volledig bepaald wordt door het voldoen aan het quotum, dat slecht éénmaal per jaar moet ingeleverd worden. Temeer omdat vanaf 1 januari 2013 het blijkbaar de bedoeling is van de Vlaamse regering om de marktprijs voor GSC te houden in de bandbreedte tussen de richtprijs van €

97 en de minimumprijs van € 93 (€ 31 voor WKC). Het kan niet de bedoeling zijn dat de VREG ingrijpt in de markt om dit te bewerkstelligen.

De sturing van het *aanbod* van certificaten ligt bij het ondersteuningsmechanisme voor de productie van stroom uit hernieuwbare bronnen en uit warmte-krachtkoppeling. De sturing van de *vraag* naar certificaten ligt bij het quotum, dat zich vertaalt naar een versnipperde vraag in functie van zowel de klantenportefeuilles van de elektriciteitsleveranciers, de certificatenportefeuilles van de producenten; netbeheerders, elektriciteitsleveranciers en toegangshouders, als van de elektriciteitsleveringen via het net.

Het fine-tunen van de certificatenmarkten tot op een niveau dat garandeert dat er geen gebankte certificaten moeten verkocht worden beneden de gegarandeerde minimumprijs is in die context onmogelijk.

Waardebehoud

De garantie tot waardebehoud van de certificaten heeft mogelijk een nog veel grotere budgettaire impact. Deze budgettaire impact kan oplopen tot maximaal 170,5 miljoen euro (nl. indien de distributienetbeheerders geen certificaten verkocht krijgen, nl. 1.500.000 groenestroomcertificaten * 93 euro + 1.000.000 warmtekrachtcertificaten * 31 euro).

Dit zijn kosten die de distributienetbeheerder dan niet meer d.m.v. distributienettarieven dient te financieren, maar die hij aan de Vlaamse Overheid kan doorrekenen.

Dit bevestigt dat het correct timen van de terug naar de certificatenmarkt vloeien van de gebankte certificaten cruciaal zal zijn. Voor wat de gebankte certificaten betreft, wordt de verantwoordelijkheid hiervoor volledig bij de Vlaamse overheid gelegd en dragen de netbeheerders geen enkele verantwoordelijkheid of risico meer.

Uitstel wegens ongunstige marktomstandigheden van het moment waarop de gebankte certificaten op de markt moeten gebracht worden, is geen absolute oplossing. De certificaten hebben een beperkte levensduur (10 jaar) en worden bij afloop ervan waardeloos. De Vlaamse Overheid garandeert echter de vernoemde bedragen van 93 en 31 euro per certificaat op het einde van de bankingperiode.

Het is dus een zeer grote verantwoordelijkheid voor het agentschap dat moet toezien op de verkoop van de gebankte certificaten. Indien de richtlijnen uitgevaardigd aan de netbeheerders ertoe leiden dat certificaten onverkocht blijven, kan dit tot een bijzonder zware kost voor de Vlaamse begroting leiden. Indien het de bedoeling is te vermijden dat deze kosten op de Vlaamse begroting wegen, kan dit leiden tot een conflict met de doelstelling om de prijs binnen de bandbreedte van € 93 en € 97 te houden voor GSC en tussen € XX en € 31 euro voor WKC.

Indien de VREG zou vaststellen dat de marktomstandigheden op de certificatenmarkt ongunstig zijn, waardoor het risico ontstaat dat de gebankte certificaten niet of slechts onder de minimumprijs verkocht moeten worden, zal een advies aan de Vlaamse regering gericht moeten worden om het quotum op te trekken en zo de certificatenmarkt opnieuw in evenwicht te brengen om zo te vermijden dat gebruik gemaakt moet worden van de garantie tot waardebehoud. Het zou met andere woorden niet correct zijn om het aan de VREG te verwijten indien er uiteindelijk toch een beroep gedaan moet worden op de garantie tot waardebehoud.

Solidarisering van kosten van de opkoopverplichting

Ten slotte wijst de VREG er ook op dat het banken van certificaten door distributienetbeheerders de reeds zeer complexe solidariseringssoefening, zoals beschreven in artikel 7.1.6., §2, 3^e lid van het Energiedecreet, nog moeilijker maakt.

Hierbij wil de VREG verwijzen naar zijn advies ADV-2008-5 25 van juli 2008 over het weghalen van het plafond in het solidariseringsmechanisme en zijn advies ADV-2012-5 van 20 juni 2012 over de solidarisering naar Elia-niveau te tillen.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 2

In het voorgestelde **art 6.4.14/1, §1**, wordt er geen rekening gehouden met de wijzigingen die in de portefeuille gebeurden na 17 juli. Dit is een momentopname en kan voor sommige netbeheerders inhouden dat ze juist een veiling van certificaten achter de rug hebben. Netbeheerders die dus alsnog erin slaagden om certificaten terug naar de markt te brengen, worden hierdoor anders behandeld wat banking van certificaten betreft dan netbeheerders die geen verkopen organiseerden.

De VREG pleit er daarom voor om de te banken hoeveelheden te bepalen op basis van het aantal opgekochte certificaten over een periode van een jaar in plaats van op een momentopname. Hiervoor zou bijvoorbeeld de periode 1 november 2011 tot 1 november 2012 gebruikt kunnen worden. Zo kunnen netbeheerders niet wegeen op deze verdeling en wordt een objectieve spreiding van de bankingspanningen over de netbeheerders gegarandeerd.

Het voorgestelde **artikel 6.4.14/1, §2**, handelt over de verdeling van de verplichting over de verschillende netbeheerders. Het feit dat deze gebaseerd is op de situatie van 17 juli 2012 en het feit dat bepaalde netbeheerders sinds die datum nog certificaten verkochten, heeft tot gevolg dat deze netbeheerders hierdoor nadeel kunnen oplopen, en degenen die geen acties ondernamen om certificaten te verkopen hierdoor een voordeel zouden kunnen hebben.

In **artikel 6.4.14/1, §3**, wordt bepaald dat een verlenging van de bankingverplichting of een neerwaartse herziening van het aantal te banken certificaten zal gebeuren in geval van een drastische wijziging van de marktsituatie. De beslissing tot verlenging of herziening zal genomen worden door de Vlaamse Regering, na advies van de VREG. De VREG moet in haar advies dan rekening houden met het feit dat het op de markt beschikbare certificaten steeds hoger dient te liggen dan het aantal voor de quotumverplichting in te dienen certificaten.

Daarbij kunnen de volgende opmerkingen gemaakt worden:

- De VREG is mannelijk, dus moet er staan 'De VREG zal in *zijn* advies rekening houden...';
- Het is niet duidelijk wie moet bepalen of er een "drastische wijziging van de marktsituatie" is: de Vlaamse Regering of de VREG;
- Evenmin wordt verduidelijkt wat een "drastische wijziging van de marktsituatie" inhoudt;
- In de nota aan de Vlaamse Regering wordt enerzijds gesproken van een jaarlijkse (mogelijke) bijsturing, maar anderzijds ook over een continue monitoring door de VREG.

Is het de bedoeling dat de VREG vanuit zijn monitoring een signaal geeft aan de regering dat er mogelijk een drastische wijziging van de marktsituatie is? Zal daarna aan de VREG, op initiatief van de Vlaamse Regering, worden gevraagd om een advies te schrijven over het aantal te banken certificaten?

Monitoring onevenwicht op de certificatenmarkt

Volgens de VREG zouden volgende zaken moeten worden ondernomen om er over te waken dat het aanbod van certificaten steeds iets groter zal zijn dan vraag en dat de banking correct verloopt:

- Zo zal naast het aanbod (aantal beschikbare certificaten + aantal toegekende certificaten – aantal gebankte certificaten door netbeheerders) ook de vraag gemonitord moeten worden. De vraag naar certificaten zal echter slechts duidelijk zijn in de periode februari-maart voor de quotuminlevering op 31 maart van dat jaar. Enkel dan kan men op de markt beschikken over

alle verschillende elementen die de vraag bepalen, nl. Btot, volumes en vrijstellingen. Opgelet: dit moment is dus te laat om het aanbod nog voor het einde van de quotuminlevering op 31 maart van dat jaar aangepast te krijgen door het ingrijpen via de banking.

- Er moet gecontroleerd worden of de distributienetbeheerders het aantal certificaten dat ze moeten banken, ook effectief bijhouden (bankingportefeuille). De overige certificaten die ze nog in (hun normale) portefeuille hebben, moeten ze nog steeds op "regelmatige tijdstippen" op de markt brengen, conform de verplichting voorzien in artikel 7.1.7., §2 van het Energiedecreet.
- Indien er vastgesteld wordt dat een onevenwicht dreigt op de markt, doordat er een vraag naar certificaten dreigt te ontstaan die niet beantwoord wordt door een voldoende groot aanbod, moet de timing voor het op de markt brengen van gebankte certificaten zo bepaald worden dat het tekort dat dreigt te ontstaan meteen opgevangen wordt.

De VREG stelt voor om de monitoring van de certificatenmarkt daarom als volgt in te vullen: er wordt door de VREG één maal per jaar een balans opgemaakt van de toestand van de markt, op basis van:

- de op dat ogenblik gekende portefeuilles aan nog niet ingeleverde certificaten. Het gaat om de portefeuilles van:
 - de producenten;
 - de certificatenhandelaars;
 - de netbeheerders;
 - de certificaatplichtige toegangshouders;
 - de elektriciteitsleveranciers.
- de extrapolatie van het op volgende inleveringsmoment in te leveren quotum aan WKC en GSC;
- de extrapolatie van de tot volgende inleveringsmoment nog aan te maken certificaten.

Voor deze laatste 2 elementen zal gebruik gemaakt moeten worden van informatie van het VEA.

Op deze basis kan dan een inschatting gemaakt worden van de wenselijkheid van het op de markt brengen van (een deel van) de gebankte certificaten. De VREG stelt voor deze balans op te maken tussen 1 april en 31 mei en dit in de vorm van een rapport te publiceren.

Het bewust uit de markt houden van een grote groep certificaten kan een nadeel vormen voor de transparantie in de certificatenmarkt en aldus de intrede van nieuwe investeerders in groene stroom of warmtekrachtkoppeling belemmeren. Een duidelijke communicatie over het aantal gebankte certificaten en de momenten van verkoop zijn noodzakelijk. De VREG stelt voor deze transparantie te verzekeren dmv de publicatie van het hoger aangehaalde 'evenwichtsrapport'.

Het gevaar van een verplichte banking met vergoeding voor de financieringskosten hiervan is dat de netbeheerders zich als het ware ontheven zouden kunnen voelen van elke verantwoordelijkheid inzake het goed beheer van hun certificatenportefeuille. Dit is niet wenselijk.

De VREG heeft al de richtlijn uitgevaardigd dat de netbeheerders "op geregelde tijdstippen" best interpreteren als het organiseren van een periodieke veiling op vaste tijdstippen (bijvoorbeeld maandelijks of trimestrieel). Dit zou een betere aanpak opleveren, omdat het houvast biedt voor de partijen die geïnteresseerd zijn in het aankopen van certificaten en het bijdraagt tot de transparantie van het veilingmechanisme dat toegepast wordt door de netbeheerders.

Dit is meteen ook een manier om invulling te geven aan de bepaling dat iedere netbeheerder ingeval er nood is aan liquiditeit een bepaald % op de markt moet brengen maar met tussenposen en in 4 schijven. Dit leidt mogelijk tot concurrentie tussen de netbeheerders qua ideale periode en grootte van de schijven.

Advies van de Raad van Bestuur

In het eerste lid van §3 wordt bepaald dat "de raad van bestuur van de VREG" de Vlaamse regering zal adviseren in haar beslissing over het al dan niet verlengen of neerwaartse herzien van de verplichting tot banking.

De VREG is een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap (EVA). Het bestuur van de VREG is in handen van een Raad van Bestuur, waarvan de leden aangesteld worden door de Vlaamse Regering, maar die ook moeten voldoen aan strenge onafhankelijkheidsvereisten, voorzien in de Europese Elektriciteits- en Gasrichtlijn. De Raad van Bestuur van een EVA heeft in beginsel de volheid van bevoegdheid en de eindverantwoordelijkheid voor alle handelingen van de EVA. Alle bevoegdheid die niet bij decreet of bij beslissing van de Raad van Bestuur zijn gedelegeerd (bijvoorbeeld aan de gedelegeerd bestuurder), komen toe aan de Raad van Bestuur.

De in het Ontwerpbesluit voorziene uitdrukkelijke toewijzing van een taak (in casu adviserende taak) aan de Raad van Bestuur van de VREG is onnodig. Het toewijzen van een taak aan de VREG, is in beginsel het toewijzen van een taak aan de Raad van Bestuur van de VREG. Het is aan de Raad van Bestuur om te beslissen of zij een rol voor zichzelf ziet bij het uitoefenen van deze taak, of deze taak zal delegeren aan bijvoorbeeld de gedelegeerd bestuurder.

De Raad van Bestuur van de VREG houdt zich bezig met de strategische aspecten van de werking van het agentschap. De adviserende taak zoals voorzien in dit ontwerpbesluit is een operationele taak. Dergelijke taken worden binnen de VREG in regel toegewezen aan de gedelegeerd bestuurder.

Het is dan ook niet aangewezen en zelfs verwarrend om de uitdrukkelijke vermelding van de Raad van Bestuur te behouden, aangezien in praktijk de Raad van Bestuur zal opteren voor een delegatie naar de gedelegeerd bestuurder.

Artikel 3

De VREG merkt op dat de in de aanhef van het Ontwerpbesluit aangehaalde artikelen 7.5.1. en 13.1.1. van het Energiedecreet geen decretale basis bieden voor dit artikel 3, dat de vergoeding regelt van de kosten van de banking en een garantie biedt aan de netbeheerders inzake de waarde van de te banken certificaten.

In **artikel 6.4.14/2, §2** wordt gesteld dat het organiseren van een procedure overheidsopdrachten beschouwd wordt als een voldoende bewijs van marktconformiteit, als vereiste voor de vergoeding van de financieringskosten.

Zoals hoger aangehaald is het onwaarschijnlijk dat specifiek voor deze verplichting een kredietlijn geopend zal worden door de netbeheerders en dus zal het onmogelijk zijn om de externe financieringskosten van de bankingverplichting aan te tonen.

Daarom stelt de VREG voor hiervoor de kostprijs van de algemene financieringswijze die door de netbeheerders gehanteerd wordt te gebruiken.

De VREG gaat ervan uit dat de "periode van immobilisatie", zoals vermeld in §2, eerste lid, start vanaf de inwerkingtreding van het besluit. Indien dat niet de bedoeling is, moet dat worden verduidelijkt in het Ontwerpbesluit

In deze paragraaf is tenslotte sprake van 27 euro per gebankt warmtekrachtcertificaat als berekeningsbasis voor de vergoeding. Nochtans wordt in §3 het waardebehoud voor warmtekrachtcertificaten bepaald ten opzichte van een waarde van 31 euro per WKC.

Artikel 4

De bedoeling van de in dit artikel voorziene toewijzing van een controletaak aan de ambtenaren van VEA inzake de naleving van artikel 6.4.14/1 is niet duidelijk. Dit artikel handelt immers over de verplichte banking door de netbeheerders van certificaten en het opnieuw op de markt brengen van deze certificaten. Deze verplichting is enkel te controleren via inzicht in de gegevens van de certificatedatabank van de VREG. Het is trouwens ook de VREG die nu al de opdracht heeft om toe te zien op de verkoop van certificaten door de netbeheerders. De VREG stelt zich daarom vragen bij de efficiëntie van deze taakverdeling.